

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020, ΕΤΟΣ 70^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1019 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 10682), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ὁ τόπος τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴν Βηθλεέμ.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2020

«*Ἡ κτίσις εὐφραίνεται ἅπαντα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδὸν γεννᾶται ἐν Βηθλεὲμ νήπιος ὀρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί*» (Προεόρτιος Κανών, κγ' Δεκ., ὠδή δ')

Αγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ τεχθέντι·

ΟΚΥΡΙΟΣ Ἰησοῦς Χριστὸς μας γεννήθηκε καὶ ἡ χαρὰ ἔλαμψε στὸν κόσμον ὅλον! Ὁ Θεὸς Λόγος κατήλθε ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔγινε Ἄνθρωπος στὴν γῆ, γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἔνωση καὶ κοινωνία «*Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους*»! Διότι ὅσον Αὐτὸς ἔμενε στὴν περιωπὴ τῆς μεγαλωσύνης Του «*ἐν τοῖς οὐρανοῖς*» καὶ ἐμεῖς στὴν ταπεινότητα τῆς πτώσεώς μας, «*ἄμικτος ἢ ἀγαθότης καὶ τὸ φιλόανθρωπον ἀκοινωνήτον καὶ χάσμα ἐν μέσῳ μέγα καὶ ἀδιάβατον*», κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο (Λόγος ΜΑ', § ΙΒ'). Ὅμως, ἡ Ἀγαθότης Του ἀποκαλύφθηκε καὶ ἡ Φιλανθρωπία Του νίκησε.

Γι' αὐτὸ καὶ ὕμνος ζωῆς, ἀγγελικὸς καὶ οὐράνιος, ἀκούσθηκε τὰ Χριστούγεννα στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι κύκλωναν τὴν θεία Φάτνη σὰν Θρόνο Χερουβικὸ καὶ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἐκράυαζον*» (Προεόρτιος Κανών, κγ' Δεκ., ὠδή θ'). Τὴν ἀγγελικὴ αὐτὴ μελωδία, τὴν ἀσυναγώνιστη καὶ ἄφθαστη σὲ ὁμορφιά καὶ γλυκύτητα, προσπαθεῖ νὰ ὁμοιάσει ἡ δοξολογικὴ ψαλμωδία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στὴν γῆ, προκειμένου νὰ ἐκφράσει τὴν χαρὰ τῶν τέκνων της γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑορτῆς. Τὸ ἐορταζόμενο γεγονός εἶναι τόσο ὑψηλὸ καὶ ἀνέκφραστο, ὥστε νὰ εἶναι πολὺ πτωχὸν ὅ,τι καὶ ἂν ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι προσφέρουμε γι' αὐτὸ.

Ἐν τούτοις, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμετάσχουμε στὴν οὐρανο-γῆϊνη αὐτὴ πανδαισία, διότι ἰδού, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι προσφέραμε τελικὰ «*Μητέρα Παρθένον*»! Ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ Πανάχραντος Μητέρα τοῦ τεχθέντος Ἐμμανουήλ, εἶναι τὸ πολυτιμότερο καὶ ὑψηλότερο Δῶρο, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου ὑποκλίνονται γῆ καὶ οὐρανός, ἐπίγεια καὶ ἐπουράνια!

Μὲ τὴν πανήγυρη τῶν Χριστουγέννων πλημμυρίζουν τὰ σύμπαντα μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. Ἄρα, τὴν τόσο μεγάλη *αἰσιοδοξία* τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν μπορεῖ νὰ τὴν σκιάσει ἡ θλίψη καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Πλάστης καὶ Λυτρωτὴς μας, εἰσήλθε στὴν ἱστορία ἐν Πνεύματι

Ἁγίῳ ἀπὸ Ἀγάπη καὶ μόνον, γιὰ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὸν κακόβουλο ἰδ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴν πίκρα καὶ τὸ φαρμάκι τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸ σκότος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι σκιρτοῦν μὲ εὐφροσύνη, δονοῦνται ἀπὸ ἱερὸ δέος καὶ συγκλονίζονται μὲ κατάνυξη καὶ συντριβή, ψάλλοντες ὀρθοδόξως «*πλουτισμὸν θεολογίας*». Ἐνῶ οἱ κακοπροαίρετοι, ὅσοι καὶ ἂν εἶναι αὐτοὶ ποσοτικά, χειμάζονται ἀπὸ ψῦχος ἀπιστίας, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποῦ κατευθύνονται καὶ ποῦ θὰ καταλήξουν. Προσπαθοῦν ἐναγώνια νὰ ἀξιοποιήσουν τὶς νέες ἐφαρμογές καὶ τὶς ἐκπληκτικὲς πράγματι δυνατότητες τῆς τεχνολογίας, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς «*ἀοράτους ἐχθρούς*» ποῦ πλήττουν πλέον ἀνελέητα τὴν ἀλαζονικὴ ἀνθρωπότητα, ἀποδεικνύοντάς της τὸ μέγεθος τῆς ἀδυναμίας της. Καὶ ὅμως, οἱ τεχνοκράτες καὶ ὑλιστὲς στὸ ἀπόγειο τῆς πλάνης τους, πιστεύουν ὅτι μποροῦν μόνοι τους νὰ «*ἀναβαθμίσουν*», «*ἀπαθανατίσουν*» καὶ «*ἀποθεώσουν*» δῆθεν τὸν ἀλύτρωτο ἄνθρωπο, καθιστῶντας αὐτὸν αἰώνιο δέσμιος τῆς ἀνελευθερίας καὶ ἀρνήσεώς του. Καὶ δὲν κατανοοῦν οἱ ἀσύνητοι ὅτι ἔτσι ὑπηρετοῦν τὸν κύκλο τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ποῦ κρύπτεται ὀπισθεν καὶ ἐξαπατᾷ «*τὴν οἴκουμένην ὄλην*» (Ἀποκαλ. ιβ' 9).

Αγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί·

Ἄς μὴν μᾶς τρομάζουν τὰ ζοφερὰ σενάρια σχετικὰ μὲ τὴν συνέχεια τῆς ζωῆς στὶς νέες συνθήκες ποῦ διαμορφώνονται. Μὴ λησμονοῦμε ὅτι ὁ κύριος τῆς ἱστορίας εἶναι ὁ αἰώνιος Νικητὴς Χριστὸς καὶ Σωτὴρας μας, ὁ Ὁποῖος ὑπέστη διωγμὸ ἀμείλικτο ἀπὸ τὴν θεία Γέννησή Του, προεικονίζοντας τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ταφή Του· ἔτσι ὅμως, μὲ τὴν κραταιὰ καὶ νικητήριον Ταπείνωση τῆς ἄκρας συγκαταβάσεώς Του, ἀπογύμνωσε τὶς ἀρχές καὶ ἐξουσίες τοῦ σκότους καὶ διαπόμπευσε τοὺς νικημένους καὶ καταντροπιασμένους δαίμονες, σύροντάς τους θριαμβευτικὰ (πρβλ. Κολ. β' 15).

Γιὰ τοὺς πιστοὺς Του, γιὰ ὅσους παραμείνουν ἕως τέλους σταθεροὶ μαζί Του στοὺς πειρασμοὺς καὶ στὶς

δοκιμασίες για τὸ ἅγιο Ὄνομά Του μὲ ὑπομονή, ἔχει ἐτοιμάσει στέφος ἄφθαρτον καὶ Βασιλείαν Αἰώνιον ἀπεριγράπτου κάλλους καὶ ἀπερινοήτου ὠραιότητος!

Αὐτὸς ὁ Κύριος, ἡ πηγὴ τῆς ζωντανῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ θάρρους μας, δύναται νὰ φέρει καὶ νὰ διανοίξει ἀπροσδόκητες λύσεις σὲ κάθε ἀδιέξοδο τῆς ζωῆς μας. Συνήθως μᾶς βασανίζουν σκοτεινὲς ιδέες καὶ προαισθήσεις ὅταν τὰ πράγματα δυσκολεύουν ὑπερβολικά. Τότε ὅμως εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ ζωογονοῦμε τὴν ψυχὴ μας μὲ τὴν ἀνάμνηση ὅσων ἀγαθῶν ὁ Κύριος ἔδειξε στὴν ζωὴ μας τόσο ζωντανὰ καὶ ξεκάθαρα, καὶ ἄρα δύναται καὶ πάλι νὰ φανερώσει ἂν τοῦ Τὸ ζητοῦμε καὶ Τὸν παρακαλοῦμε μὲ πίστη: «**Πάντα** ὅσα ἐὰν αἰτήσητε (ζητήσετε) ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε» (Ματθ. κα' 22). Ἡ προσευχὴ ἐν μετανοίᾳ μὲ ζωντανὴ πίστη, θὰ ἀπαντηθεῖ ὅπωςδήποτε ἀργὰ ἢ γρήγορα.

Τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου θὰ περικαλύψει αὐτὸν ποῦ

ἐλπίζει ἀκράδαντα στὴν θεία βοήθεια, ἐνῶ οἱ μάστιγες τῶν θλιβερῶν συμβάντων θὰ βασανίζουν μόνον τοὺς ἀμετανοήτους ἀμαρτωλοὺς: «*Πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον, ἔλεος κυκλώσει*» (Ψαλμ. λα' 10).

Ὅπου στραφοῦμε στὸ πανόραμα τῆς πίστεως, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἁγίων μας, βλέπουμε ὀλοφάνερα ἐπιβεβαιωμένη τὴν θαυμαστὴ ἐπαλήθευση πῶς «*ἐγγὺς Κύριος τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν*» (Ψαλμ. ρμδ' 18). Μόνον μὴ παύσουμε αὐτὴ τὴν ἁγία καὶ σωτήρια ἐπίκληση, ποῦ εἶναι παρεκτικὴ κάθε εὐλογίας, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ κάθε ἀνασφάλεια καὶ φόβο γιὰ τὸ παρὸν καὶ ἰδίως γιὰ τὸ μέλλον. Ἀρκεῖ νὰ παραμείνουμε μὲ τὸν Σωτῆρα στὸ Σῶμα Του, τὴν ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ὅ,τι καὶ ἂν συμβεῖ, ὅπως καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἀξιοθοῦμε τῆς Οὐρανίου Βασιλείας Του. Ἀμήν!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Ἄγια Χριστούγεννα 2020

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΣΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ

† Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

† Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 4ης/17ης Νοεμβρίου 2020

Τὴν Τρίτην, 4/17-11-2020, συνήλθεν εἰς τρίτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων δέκα Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσφ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν ἐπιβληθέντων αὐστηρῶν μέτρων ἐκ τῆς Πολιτείας ἀκόμη καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας, ἐνεκρίθη κείμενον Ἐγκυκλίου πρὸς δημοσίευσιν ἐπ' ὄνοματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ πνευματικὴ διάστασις τοῦ προβλήματος καὶ γίνεται μνεία τῶν πνευματικῶς ἰσχυόντων διὰ τοὺς πιστοὺς. Ἐπίσης, ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις ἐτέρας εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἀνακοινώσεως, διὰ τῆς

ὁποίας μετὰ τρόπον ἀποφθεγματικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν νὰ διατυπώνωνται σαφῶς αἱ ἀνυποχώρητοι καὶ ἀδιαπραγμάτευται ἀρχαὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

2. Ἐνεκρίθη ἱερὰ Ἀκολουθία εἰς τὴν πληρότητά της πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου (Μαξίμοβιτς) τοῦ Θαυματουργοῦ, ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτῆς.

3. Ἐνεκρίθη ἱερὰ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτῆς, ὠρίσθη δὲ ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου αὐτοῦ κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου (π.ἡ.) ἐκάστου ἔτους.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη καὶ μετὰ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 2ας/15ης Δεκεμβρίου 2020

Τὴν Τρίτην, 2/15-12-2020, συνήλθεν εἰς τετάρτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων ὀκτὼ Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσφ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἀξιολόγησις τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως ἐκ τῶν μέτρων τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐν ᾧ τῶν Ἑορτῶν τοῦ Δωδεκαημέρου. Τὰ ἤδη ἀναγγελθέντα μέτρα ἀφοροῦν τὴν περίοδον πρὸ τῶν ἑορτῶν, κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον, ὅποτε ἐκρίθη ὅτι ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι καὶ διὰ τὰ ὅσα πρόκειται νὰ ἀποφασισθοῦν

μετὰ ταῦτα. Οἱ κατὰ τόπους Ἀρχιερεῖς ἀνέλαβον τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν Κληρικῶν περὶ τῶν τρόπων μυστηριακῆς ἐξυπηρητήσεως τῶν πιστῶν.

2. Συνεζητήθη ὁ καλύτερος συντονισμὸς τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς μεταφράσεις Συνοδικῶν κειμένων εἰς τὴν ἀγγλικήν.

3. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τῆς Ἱεραρχίας περὶ διαφόρων ἐπικαίρων ζητημάτων, ὡς λ.χ. τοῦ ἐπικειμένου ἐμβολιασμοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξεφράσθη ἐπιφυλακτικότης ἐν ἀναμονῇ καλυτέρας ἐνημερώσεως ἐπὶ τοῦ εὐαισθητοῦ τούτου ἱατρικοῦ θέματος καὶ τῶν πιθανῶν, ἀκόμη καὶ πνευματικῶν, ἐπιπτώσεων αὐτοῦ.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη καὶ μετὰ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

«Είμαστε Ναός Θεοῦ»

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΑΠΟΤΕΛΕΙ τραγικὴ πραγματικότητα ἡ ἐπιβληθεῖσα καὶ πάλι ὑποχρεωτικὴ ἀπαγόρευση στοὺς πιστοὺς μεταβάσεως στοὺς Ναοὺς μας, προκειμένου νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ προσευχηθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ συμμετέχουν -ἐντὸς τῶν ἕως τῶρα δεδομένων- στὴν Θεία Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ τὴν λογικοφανῆ δικαιολογία κινδύνου γιὰ τὴν δημόσια ὑγεία τῶν πολιτῶν, ἡ Πολιτεία μὲ ἀνεπίτρεπτη παρέμβασή της στὰ τῆς Ἐκκλησίας, διέταξε τὸν διαχωρισμὸ τοῦ Ποιμνίου της ἀπὸ τὸν αὐτονόητα φυσικὸ καὶ καθιερωμένο χώρο ἀσκήσεως τῆς Θείας Λατρείας, τὸν ὁποῖο περιόρισε ὡς πρὸς τὴν τέλεσή της μόνον στοὺς τελετουργοὺς, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν! Τὸ ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ χάνει τὸ πρωταρχικὸ νόημά της ἡ Θεία Λειτουργία ὡς Συνάξεως ἀπὸ κοινῶν τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸ αὐτό, μόλις ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθεῖ.

Γιὰ τὴν λογικὴ τῶν κρατούντων ἡ σωματικὴ ὑγεία προέχει ὅλων στὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦτο ὀνομάζεται «ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ζωὴ». Ἀλλὰ Ζωὴ πραγματικὴ καὶ ἀληθινὴ δὲν νοεῖται γιὰ τὸν πιστὸ Χριστιανό, ἡ ὁποία νὰ μὴν εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Ἀρχηγὸ καὶ Χορηγὸ τῆς ζωῆς καὶ καθαιρέτη τοῦ θανάτου. Ἡ Ἐκκλησία Του ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν Σῶμα Ζωῆς, ἀληθινῆς καὶ αἰώνιας. Διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι μόνον βιολογικὴ ὑπαρξὴ μὲ ζωϊκὲς λειτουργίες, ἀλλὰ ἔχει ψυχὴ/πνεῦμα ἀδιαχώριστο ἀπὸ τὸ σῶμα του. Δὲν μπορούμε λοιπὸν νὰ διαχωρίσουμε στεγανὰ σωματικὲς καὶ ψυχικὲς λειτουργίες, ἐπιφέροντας ἕναν οἰονεὶ δυαλισμὸ καὶ κάποια διάσχιση στὴν μία καὶ ἐνιαία προσωπικότητά του. Ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς δὲν νοεῖται, διότι σῶμα καὶ ψυχὴ εἶναι τόσο στενὰ συνδεδεμένα, ὥστε ὁ χωρισμὸς τους, κάτι τὸ βίαιο καὶ ἀφύσικο, νὰ ἐπιφέρει τὸν βιολογικὸ θάνατο, κάτι τὸ ἐχθρικό, ποὺ ἀναμένει τὴν κατάργησή του ἐν Χριστῶ στὴν Κοινὴ Ἀνάσταση.

Γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργοῦνται στὸν κάθε ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἐπιβληθέντα ἐγκλεισμὸ σὲ ἐπίπεδο ἀνθρωπιστικὸ, ἰατρικὸ, κοινωνικὸ, οικονομικὸ, ψυχολογικὸ κ.λπ. ὑπάρχουν ἄλλοι πιὸ κατάλληλοι νὰ ἀποφανθοῦν, καὶ τὸ κάνουν ἤδη δημόσια μὲ τρόπο σοβαρὸ καὶ ἐπαρκῆ.

Μὲ αὐτὰ ποὺ γράφουμε δὲν ὑποτιμοῦμε τὸ

ὑπαρκτὸ σοβαρὸ πρόβλημα ἀπὸ τὴν πανδημία, οὔτε ἐπιθυμοῦμε τὴν αὐξησή του, οὔτε καὶ τιθέμεθα κατὰ τῶν λελογισμένων μέτρων προφυλάξεως καὶ μάλιστα τῶν εὐπαθῶν ομάδων συνανθρώπων μας ποὺ διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο. Οὔτε ἐπίσης ἀγνοοῦμε τὴν εὐθύνη ὅσων διαχειρίζονται τὴν κατάσταση, οὔτε καὶ τὸν κίνδυνο ἀδυναμίας τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸν αὐξανόμενον ἀριθμὸ ἀσθενῶν ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἐντατικῆς νοσηλείας.

Τὸ κύριο πρόβλημα γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τῆς πίστεως, εἶναι τὸ πνευματικὸ. Τὸ βίαιο ξέκομμα τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ πνευματικὸ θεραπευτήριον, τὸν πραγματικὸ καὶ πιὸ ἀγαπητὸ καὶ ἱερό τους χώρο, τὴν πιὸ ζεστὴ ἀγκαλιά τους, τὴν πιὸ φυσικὴ ἔκφραση τῆς πίστεώς τους, τὴν πιὸ ἀπτή ἔκφραση τῆς ἐλπίδος τους, τὸν πιὸ ζωτικὸν χώρον βιώσεως τῆς Ἀγάπης, σὲ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἀδελφούς. Ὅλα αὐτὰ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἀντικαταστήσει, καὶ καμία δικαιολογία ὑγειονομικῶν μέτρων δὲν μπορεῖ νὰ τὰ διαταράξει, νὰ τὰ ἀπωθήσει, νὰ τὰ διακόψει καὶ νὰ τὰ καταργήσει!

Θὰ μπορούσε νὰ συνεχισθεῖ ἀκωλύτως ἡ θεία Λατρεία μὲ τὰ ἰσχύοντα μέτρα προστασίας, βάσει μάλιστα καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος καὶ ἀναλογικότητος, τὰ ὁποῖα ἰσχύουν καὶ γιὰ ἄλλους χώρους καὶ κλάδους ποὺ λειτουργοῦν, διότι ἀκριβῶς θεωροῦνται ἄκρως ἀπαραίτητοι γιὰ τὴν ζωὴ, τὴν ὑγεία καὶ τὴν εὐεξία τῶν πολιτῶν, ὅπως καὶ τῶν κατοικιδίων τους!

Βέβαια, γνωρίζουμε ὅτι κάθε πιστὸς εἶναι «Ναὸς Θεοῦ» (Α' Κορ. γ' 16) καὶ ὅτι κατοικεῖ σὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρίσμα ποὺ ἔλαβε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο συνιστᾷ τὴν πιὸ μεγάλη δωρεὰ καὶ εὐλογία, ἀλλὰ καὶ τὴν πιὸ μεγάλη εὐθύνη. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κλείσει καὶ νὰ ἀπαγορεύσει τὴν λειτουργία αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ μέσα μας ἀνεμπόδιστα ὅσο εἴμαστε οἰκητήρια τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὴν ἀνομία, διατελώντας σὲ κοινωνία μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ μέσα μας καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ βρίσκουν τὴν ἐκπλήρωσή τους στὴν ἀποφυγὴ τῆς ἁμαρτίας καὶ στὴν ἐπιτέλεση

← τῆς ἀρετῆς. Κυρίως μάλιστα στὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, στὴν κατ' ἰδίαν προσευχὴ καὶ στὴν Θεία Λατρεία.

Δὲν ὑπάρχει ἀσφαλέστερη καταφυγὴ σὲ περιόδους δύσκολες, ἀνάγκης καὶ περιορισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἐν μετανοίᾳ παρήγορη προσευχὴ, ἡ ὁποία ἐνσταλάζει στὴν ψυχὴ θεία βοήθεια καὶ ἐνίσχυση. Σὲ αὐτὴν ἄλλωστε κατέφευγαν πάντοτε οἱ πιστοὶ καὶ ἡρωϊκοὶ πρόγονοί μας, γιὰ νὰ ἀντλήσουν θεία ἀρωγὴ σὲ κάθε εἶδους δοκιμασίᾳ τῆς παρουσίας ζωῆς, προσωπικῆ ἢ συλλογικῆ.

Ἡ προσευχὴ φέρει μαζί της καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ἀρετές, ὅπως καὶ κάθε ἀρετὴ τελειοποιεῖται διὰ τῆς προσευχῆς. Κανονικά, ἂν εἴμαστε ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατοικεῖ μέσα μας, ἡ ζωὴ μας εἶναι μία συνεχόμενη προσευχὴ καὶ λατρεία, ποὺ λαμβάνει χώρα ἀδιάκοπα στὴν καρδιά μας. Τότε ἡ ψυχὴ μας εἶναι ἓνα ζωντανὸ εἰκονοστάσι, γεμᾶτο ἱερῆς Μορφῆς Ἁγίων καὶ Δικαίων, οἱ σκέψεις μας εἶναι σὰν ἀμέτρητες Κανδηλῆς ποὺ καίουν ἄσβεστα,

καὶ οἱ ἀρετές μας εἶναι πολύτιμα Θυματήρια ἀπὸ ὅπου ἡ εὐωδία τῆς εὐαγγελικῆς ζωῆς καὶ διαθέσεως ἀποπνέει συνεχῶς (π. Ἰουστίνος Πόποβιτς).

Ἡ εὐθύνη μας εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη στὸ νὰ ἐπαγρυπνοῦμε, ὥστε νὰ μὴν παύσουμε νὰ εἴμαστε «οἶκος προσευχῆς», διότι διαφορετικὰ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ μέσα μας ἀρχίζει νὰ ὑποχωρεῖ καὶ ἴσως κάποτε νὰ σταματᾷ ἐντελῶς. Νὰ γνωρίζουμε ὅμως ὅτι ὅποιος «φθείρει» τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀναμένει ἀναπόδραστη ἡ «φθορὰ» ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὸν ἐγκλεισμὸ αὐτὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ μας Ναοῦ δὲν εὐθύνεται καμία ἀπολύτως ΚΥΑ (Κοινὴ Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση), παρὰ μόνον ἡ δική μας λήθη, ἄγνοια καὶ ραθυμία. Ἡ ἐπιθυμία καὶ διάπραξη τῆς ἀμαρτίας ἀποτελεῖ καθαρὰ δική μας ἐπιλογή. Ὁ πονηρὸς διάβολος μόνον ὑποδείξεις μπορεῖ νὰ κάνει καὶ ὄχι ἐξαναγκασμό. Ἄν τοῦ ὑπακούσουμε, τότε οἱ ἀρετές μας δίνουν τὴν θέση τους στὶς ἀντίστοιχες δύσοσμες κακίες, οἱ σκέψεις μας καταντοῦν σβησμένα καὶ καπνισμένα δαδιά, καὶ ἡ ψυχὴ μας παύει νὰ ἀποτελεῖ εἰκονοστάσι, καὶ τὴν θέση του καταλαμβάνουν διάφορα εἰδωλα, ἀνάλογα μὲ τὰ πάθη τὰ ὁποία πλέον ὑπηρετοῦμε καὶ στὰ ὁποία ὑποδουλωνόμαστε. Καὶ τότε μετατρέπουμε τὸν ἑαυτὸ μας σὲ «σπήλαιο ληστῶν»!

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας, ὁ ἀληθινὸς καὶ πραγματικὸς Ναὸς Θεοῦ, μᾶς ὑποδεικνύει συνεχῶς τὸν ἀληθινὸ Ἄνθρωπο καὶ τὴν ἀληθινὴ Ζωὴ τοῦ Ἄνθρώπου. Καὶ τὸ Σῶμα Του, ἡ ἀγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὑπηρετεῖ καὶ λατρεῖ συνεχῶς τὸν Τριαδικὸ Θεό, καὶ μᾶς καλεῖ ἀδιάκοπα σὲ Μετάνοια, Μεταμόρφωση, Χριστοποίηση, Πνευματο-

ποίηση καὶ Τριαδοποίηση, μέσῳ κυρίως τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὡστε νὰ γινόμαστε Ναοὶ τῆς Παναγίας Τριάδος καὶ νὰ ἀποκαθιστάμεθα στὸ Ἀρχέτυπον Κάλλος τῆς Εἰκόνος, ὡς νοσταλγοὶ καὶ κοινωνοὶ Ζωῆς Αἰωνίου!

Γιὰ νὰ εἰρηνεύουμε καὶ νὰ παραμένουμε στὴν θεία εὐλογία τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὠραιοποιήσεως τοῦ Ναοῦ ἐντός μας, χρειάζεται νὰ βαδίζουμε χωρὶς παύσεις τὴν στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸ, μὲ ἀντίσταση κατὰ τῆς ἀμαρτίας ἀκόμη καὶ σὲ ἐπίπεδο λογισμῶν, διότι ἀπὸ αὐτοὺς ξεκινοῦν ὅλα. Σὲ τοῦτο βοηθεῖ ἡ προφύλαξη τῶν αἰσθήσεών μας,

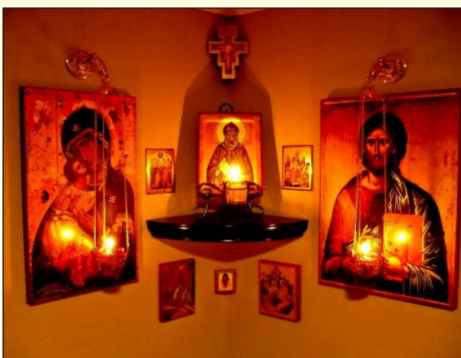
γιὰ νὰ μὴν εἰσέρχεται μέσα μας κακὴ ἐπιθυμία σαρκικότητος/λαγνείας καὶ θυμοῦ/ὀργῆς.

Γι' αὐτὸ καὶ στοὺς Ἀναβαθμοὺς στὸν Ὁρθρο τῆς Κυριακῆς ψάλλουμε: «*Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πετρουμενοῖς*» (Ἁγίου Θεοδώρου Στουδίτου, ἥχος πλ. α'). Πρέπει νὰ ἐπιδιώξουμε ψυχοσωματικὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη

ἐλευθερία μας ἀπὸ κάθε ταραχὴ καὶ ἀγωνιώδη μέριμνα τῆς παρουσίας ζωῆς, ἂν ἀναμένεται νὰ ἀναπτερώσουμε μέσα μας τὴν θεία ἀγάπη καὶ τὸν θεῖο ἔρωτα. Κατάλληλη πρὸς τοῦτο εἶναι βέβαια ἡ Ἀγγελικὴ Μοναχικὴ ζωὴ, ἀλλὰ αὐτὴ ἀποτελεῖ ἐπαινετὴ ἐξαίρεση καὶ ὄχι ἐπιβεβλημένο κανόνα. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὁ κάθε Χριστιανὸς δὲν θὰ πρέπει νὰ ποθεῖ τὴν μακάριαν ἐρημικὴ κατάσταση ἐντός του, καὶ νὰ μὴν ἐπιδιώκει νὰ ἐξεύρει τρόπους νὰ ἀποσύρεται στὴν ἐσωτερικὴ μόνωση καὶ ἀδολεσχία.

Ἄλλο τροπάριο τῶν Ἀναβαθμῶν προχωρεῖ περαιτέρω: «*Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει*». Ἡ ψυχὴ μας θὰ βρεῖ ἀνάπαυση, ἐλευθερία καὶ ἀγαλλίαση ὄχι στὰ χαμηλὰ καὶ γῆινα, ἀλλὰ στὰ ἀνηφορικὰ καὶ ἀνώτερα, σὲ τόπο προεξέχοντα, σὲ φρόνημα ὑψηλὸ καὶ σταθερό, γιὰ νὰ λυτρωθεῖ ἀπὸ τὸν ἐμπρησμὸ ἢ τὴν πλημμύρα τῶν παθῶν καὶ γενικὰ τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων καὶ φρονημάτων.

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ὁλοκλήρωση: «*Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω*». Ἡ κορύφωση τῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας δὲν περιορίζεται στὴν μόνωση, στὴν «ἐρημο», στὰ «ὄρη» τὰ ὑψηλά. Αὐτὲς οἱ εὐλογημένες καὶ ἀπαραίτητες καταστάσεις ἀποτελοῦν οὐσιαστικὰ προεργασία γιὰ τὴν «δικαίωσή» τους στὴν ἀπὸ κοινοῦ συμμετοχὴ στὴν Θεία Λατρεία «*εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου*». Δηλαδή, στὴν μετάβαση καὶ στὸ πλησίασμα στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ στὶς ἅγιες Ἐκκλησίες. Ἡ ἐνθύμηση καὶ μόνον τούτου, γεμίζει τὴν κάθε διψασμένη ψυχὴ μὲ

πολλή χαρὰ γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ προσφορὰ τῶν εὐχῶν καὶ προσευχῶν μας στὸν Πανοικτίρμονα Θεό. Ἡ καταφυγὴ στοὺς Ναοὺς τοῦ Θεοῦ σημαίνει καταφυγὴ στὸν ἴδιο τὸν Θεό, διότι ὁποῖος πηγάζει στὴν Ἐκκλησία, τὸ κάνει αὐτὸ γιὰ νὰ «συνομιλήσει» μαζί Του: «*Θεῶ γὰρ ὡς ἀληθῶς λαλοῦμεν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, δι' ἧς καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναπτῶμεθα*», κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο. Πόση τιμὴ, χαρὰ καὶ δέος σημαίνει ἡ συνομιλία μὲ τὸν Οὐράνιο Βασιλέα, ἀφοῦ καὶ ἡ ἀπλή συνομιλία ἀκόμη καὶ μὲ ἓναν θνητὸ ἐπίγειο ἄρχοντα θεωρεῖται σπουδαῖο καὶ μεγάλο γεγονός;

Μὲ πνευματικὴ χαρὰ, προτρέπει ὁ Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης παραφράζοντας τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, πρέπει νὰ σπεύδουμε στοὺς Ναοὺς τοῦ Θεοῦ ὅταν σημαίνουν οἱ καμπάνες, σὰν τὰ πρόβατα ποὺ σπεύδουν στὴν μάνδρα τους, σὰν ἐκείνους ποὺ εἰσέρχονται σὲ ὀλάνθιστο, εὐωδιαστὸ καὶ καρποφόρο περιβόλι, σὰν τοὺς πραγματευτὲς ποὺ βιάζονται νὰ προλάβουν τὴν πανήγυρη, ὅπου θὰ πραγματευθοῦν ἀξιόλογα πράγματα καὶ θὰ ἀποκτήσουν μεγάλα κέρδη. Στὴν Ἐκκλησία εἶναι ποὺ ἀπολαμβάνουμε τὰ ἅγια Μυστήρια καὶ γεμίζουμε ἀπὸ οὐράνια διδασκαλία καὶ χάρη.

Ἡ δὲ πρόθυμη συμμετοχὴ στὸν ἐπίγειο Ναὸ τοῦ Θεοῦ, μὲ φόβο καὶ εὐλάβεια, θὰ μᾶς ἀποτελέσει ἐν τέλει «*σύλους*» στὸν Οὐράνιο Ναὸ Του, σύμφωνα μὲ τὴν θεία ὑπόσχεση τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως: «*Ὁ νικῶν (αὐτὸς ποὺ θὰ νικήσει) ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι*» (Ἀποκαλ. γ' 12).

Κατόπιν τούτων, ὡς πρὸς τὴν πρόσβαση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, καμία αἰτιολογία δὲν εὐσταθεῖ ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως, ἡ ὁποία νὰ τὴν ἀπαγορεύει. Τοῦτο ἔπραξαν

*Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν,
Ἡ Ἱερὰ Συνόδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Ἀθήνα, 4/17-11-2020*

Ἀνακοίνωση περὶ τῆς υγείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου

Ἀνακοινώνεται, ὅτι κατόπιν καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐπεμβάσεως στὸ ἀριστερὸ μηριαῖο ὁστοῦν, στὴν ὁποῖαν ὑπεβλήθη στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Λαμίας ὁ τραυματισθεὶς πρὸ μηνὸς σὲ αὐτοκινητικὸ ἀτύχημα Σεβ. Δημητριάδος κ. Φωτίος, ἔχει ἤδη λάβει ἐξιτήριο ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο πρὸ ἑβδομάδος καὶ ἀποθεραπεύεται φιλοξενούμενος σὲ οἰκία στὴν πόλη τῆς Λαμίας, προκειμένου νὰ ἔχει τὴν δέουσα ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ ἐπίσης νὰ ὑποβάλλεται στὶς ἀναγκαῖες φυσιοθεραπείες σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασή του ποδίου του. Ἡ υγεία του ἐξελίσσεται ὀμαλά, καὶ ὁ Σεβ/τος κ. Φωτίος ἐργάζεται κανονικῶς στὶς ποικίλες διεκπεραιώσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνοδικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ ἔργου του διὰ τῶν τεχνολογικῶν μέσων. Ἔτσι, συμμετεῖχε στὴν Συνεδρίαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τῆς προηγούμενης ἑβδομάδος τηλεδιασκεπτικῶς,

μόνον διωκτικὰ, ἀνελεύθερα καὶ ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ μετάβαση στὸν Ναὸ ἦταν καὶ εἶναι πράξη ἀξιοποίηση. Ἡ δικαιολογία γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας υγείας μόνον θυμηδία προξενεῖ, ὅπως καὶ ἱερὴ ἀγανάκτηση. Δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ ὀλοκληρωτικὴ υγεία στὸν ἄνθρωπο χωρὶς πρόσβαση σὲ ἐκείνον τὸν ἱερὸ χῶρο, τηρουμένων βεβαίως τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων, ὅπου ἀκριβῶς τελεσιουργεῖται γιὰ τοὺς πιστεύοντες καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἀπίστους τὸ Μυστήριον τῆς Ζωῆς. Μεγαλύτερη πράξη ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΩΗΣ δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη καὶ ἀνεμπόδιστη πρόσβαση ἐκεῖ ποὺ προσφέρεται δωρεὰν ἡ Αἰώνιος Ζωή. Καὶ μεγαλύτερη πράξη ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ δὲν ὑπάρχει, ἀπὸ τὸ νὰ ἀπαγορεύεται ἡ πρόσβαση ἐκεῖ, ὅπου Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΑΓΓΙΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΓΗ, στὸν θεῖο Ναὸ, μετατρέποντάς τον σὲ κομμάτι τοῦ Οὐρανοῦ καὶ σὲ ἀποικία τοῦ Παραδείσου!

Εἶθε ἡ ταλαιπωρία καὶ δοκιμασία ποὺ μᾶς βρῆκε νὰ παρέλθει σύντομα καὶ νὰ μὴν παραταθεῖ, οὔτε νὰ ἐπανέλθει, διότι διαφορετικὰ θὰ πρέπει νὰ βροῦμε τρόπους ἀσκήσεως τῆς Πίστεώς μας μὲ λύσεις ἀφανεῖς. Θέλει λοιπὸν ἡ Πολιτεία νὰ μᾶς στρέψει σὲ αὐτὴ τὴν ἀναγκαστικὴ ἐπιλογή;

Ἀπευθυνόμενοι δὲ στὸ ἐν Χριστῷ Ποῖμνίό μας, προτρέπουμε αὐτὸ -ἐν ὄψει μάλιστα τῆς ἐπικειμένης περιόδου Νηστείας τῶν ἁγίων Χριστουγέννων, νὰ αὐξήσει τὸν ἀγῶνα τῆς προσευχῆς, γιὰ τὴν προσέλκυση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐξαγωγή μας ἀπὸ τὴν παροῦσα δοκιμασία. Στους δὲ Κληρικοὺς συνιστοῦμε νὰ τελοῦν στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Παρακλήσεις, μὲ πιθανὴ ἀνάγνωση καὶ τῶν εἰδικῶν εὐχῶν εἰς λοιμικὴν νόσον ἀπὸ τὸ Μεγάλον Εὐχολόγιο, γιὰ τὴν προφύλαξη τοῦ Ποιμνίου καὶ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες τῆς ἐπιδημίας ποὺ διερχόμαστε καὶ τὴν κατάπαυσή της.

ὅπως καὶ σὲ Συνεδρία Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκκλησιαστικοῦ θέματος τοῦ ἐξωτερικοῦ μόλις χθές. Ἡ ἐλπιδοφόρα ταχεῖα ἀποκατάσταση τῆς υγείας του ὀφείλεται πρωτίστως στὴν θεία βοήθεια, στὶς προσευχὲς τῶν πιστῶν, στὴν καλὴ ἰατρικὴ περίθαλψη, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπίδειξη ἀπὸ μέρους του, θεία χάριτι, ὑποδειγματικῆς ὑπομονῆς καὶ καρτερίας στὴν δοκιμασία του.

Σημειωτέον, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἰδίου, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρέχεται ἡ αὐθεντικὴ ἐνημέρωση περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς υγείας του, ἡ ὁποία βαίνει καλῶς χωρὶς καμμία σοβαρὴ ἐπιπλοκή, γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ τὸ Ποῖμνιο τῆς Ἐκκλησίας μας προτρέπονται ὅπως μὴ δίδουν σημασία σὲ ποικίλες ἀνεύθυνες ἢ παραπλανητικὲς διαδόσεις.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας, Ἀθήνα, 11/24-11-2020

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενη καὶ ἐκφραζομένη διὰ τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς, οὐδόλως πολιτικολογεῖ. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐξέφρασεν, οὔτε συμπολιτευόμενον, οὔτε ἀντιπολιτευόμενον λόγον ἔναντι οὐδεμιᾶς Κυβερνήσεως. Τοῦτο ὁμως δὲν σημαίνει ὅτι ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα αὐτῆς εἰς καλόπιστον κριτικὴν συγκεκριμένων ἀποφάσεων, μάλιστα δὲ ὅταν αὗται ἄπτονται ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡς ἐκ τούτου αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσωμεν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὰ κάτωθι:

1. Ἡσθάνθημεν ἱκανοποιήσιν ἀπὸ τὰς προγενεστέρως δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Προστασίας τοῦ Πολίτου (ἀπὸ 13-11-2020, ν.ῆ.): «Δὲν θὰ γίνῃ πορεία γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο. Ὅπως δὲν ἔγινε παρέλαση γιὰ τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου, γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου. Ὅπως δὲν ἔγινε περιφορὰ Ἐπιταφίου, δὲν ἔγινε Ἀνάσταση, δὲν γιορτάσθηκε Πάσχα. Σὲ ὅλες αὐτὰς τὶς ἐθνικὰς ἢ καθολικὰς στιγμὰς γιορτῆς κάναμε πίσω». Ἰκανοποιήσιν, διότι παρὰ τὴν πικρίαν ἡμῶν διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν «ἐθνικῶν ἢ καθολικῶν στιγμῶν γιορτῆς», ὅπως ἐχαρακτηρίσθησαν, εἶχομεν τὴν αἴσθησιν ὅτι ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι, ἔστω στοιχειωδῶς, ἐν καθεστῶς ἰσονομίας.

2. Ἡσθάνθημεν ἀγανάκτησιν, ὅταν διεπιστώθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι τρία κόμματα συγκεκριμένου πολιτικοῦ χώρου ἠθέτησαν προκλητικῶς τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ προέδωκαν τὴν πρωΐαν τῆς 17ῆς Νοεμβρίου (ν.ῆ.) εἰς πραγματοποιήσιν συγκεντρώσεων «*τηρουμένων τῶν ὑγειονομικῶν πρωτοκόλλων*», ὡς ἀνεφέρθη. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς προσπαθῆσας νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα, εἶπεν ὅτι «*δὲν ἀπαγορεύθησαν οἱ πολιτικὰς ἐκδηλώσεις, ἀπαγορεύθησαν οἱ πορεῖες καὶ οἱ συναθροίσεις!*» Διερωτώμεθα, αἱ πολιτικὰ αὗται ἐκδηλώσεις ἐπραγματοποιήθησαν δι' ὀλιγωτέρων τῶν τεσσάρων συναθροισθέντων; Αἱ ἐκδηλώσεις δὲν ἦσαν ἐν ταύτῳ καὶ συναθροίσεις, ἢ μήπως ἡ ἀπαγορευτικὴ ἀπόφασις συμπεριελάμβανε τὴν ἐξαίρεσιν τῶν πολιτικῶν ἐκδηλώσεων; Οὐχί. Διὸ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνέλαβε τὴν πολιτικὴν εὐθύνην διὰ τὴν «ἀνοχήν», ὡς εἶπεν, τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέδειξεν. Ἄρα γε, δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ συστήσωμεν πολιτικούς φορεῖς καὶ νὰ πραγματοποιῶμεν ὑπαιθρίους συναθροίσεις τῶν 200 ἀτόμων «*τηρούντων τὰ πρωτόκολλα*», ἐν καιρῷ ἀπαγορεύσεων, βαπτίζοντες αὐτὰς ὡς «*πολιτικὰς ἐκδηλώσεις*»; Λυπούμεθα, ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις τοῦ -κατὰ τὰ λοιπὰ ἀξιολόγου- κ. Ὑπουργοῦ δὲν μᾶς καλύπτει, καὶ ὑπενθυμίζει εἰς ἅπαντας τὸ ἀνέκδοτον περὶ τῶν Ἰησοῦ-ἰτῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐδάπτισαν τὴν χῆναν, ἰχθύν, ἵνα

φάγωσιν αὐτὴν ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, μὲ τὸ σκεπτικὸν ὅτι καὶ ἡ χῆνα καλυμβᾷ εἰς τὸ ὕδωρ! Καὶ ἐν ρητορικὸν ἐρώτημα ἀκόμη: Ποῖον κωδικὸν ἐπεκαλέσθησαν οἱ συμμετασχόντες εἰς τὰς «*πολιτικὰς ἐκδηλώσεις*», προκειμένου νὰ μετακινήθουν;

3. Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνεκεντρώθησαν 1.500 ὄπαδοί ἐνὸς κόμματος, προκειμένου νὰ κάμουν πορείαν πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν πρεσβεῖαν, ἀναφωνοῦντες ρυθμικῶς καὶ συλλαβιστὰ ὡς εἴθισται τὸ γνωστόν, καὶ φυσικὰ ...οὐδόλως ρατσιστικόν, σύνθημα: «*φο-νιά-δες-τῶν-λα-ῶν-Α-με-ρι-κά-νοι!*» Ἡ προκλητικὴ διαδήλωσις διελύθη ἐν τέλει διὰ τῆς δυναμικῆς ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας, ἐνῶ ἔγιναν προσαγωγαὶ καὶ συλλήψεις. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι εἰς τοὺς προσαχθέντας καὶ συλληφθέντας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ ἐπιβληθῶν «*πρόστιμα covid*». Καὶ ἐρωτῶμεν, διατί μόνον εἰς αὐτούς; Ἐφ' ὅσον οἱ συγκεντρωθέντες ἦσαν 1.500, νὰ σταλῇ ὁ λογαριασμός $1.500 \times 300 = 450.000$ εἰς τὸ ἐν λόγω κόμμα, τὸ ὅποιον ἀπροκαλύπτως διωργάνωσε τὴν πορείαν.

4. Ἐνῶ λοιπὸν οἱ πιστοὶ τῆς θρησκείας τοῦ ὕλισμοῦ (ὁ Πρόεδρος κ. Πούτιν εἶχεν εἰπῆ κάποτε ὅτι ὁ κομμουνισμὸς πρόκειται περὶ θρησκείας μὲ τὰς ἰδικὰς τῆς εἰκόνας -τοῦ Μάρξ, τοῦ Ἐγκελς κ.λπ.- τὰ ἰδικὰ τῆς λείψανα τὰ ὁποῖα τιμᾶ -τὸ ταριχευμένον πτῶμα τοῦ Λένιν- τὰ δόγματα καὶ τὰς αἰρέσεις κ.λπ.) ἐπιφυλάσσουν δι' ἑαυτοὺς προνομιακὴν μεταχείρισιν, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ προαναφερθέντα περιστατικά, ὁσὰκις ὁμως προβληθῇ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας εἰς τοῖχον δημοσίου κτιρίου (ὅπως ἐγένετο προσφάτως), ὠρῶνται καὶ λυσομανοῦν, διότι δὲν κατήντησεν εἰσέτι ἡ πατρίς ἡμῶν ἐντελῶς ἄθρησκος, ὡς κάποτε ἡ Ἀλβανία τοῦ Ἐμβέρ Χόντζα! Λησμονοῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦτοι ὅτι ἡ Ἑλλάς ὡς Ἔθνος ἔχει μίαν παράδοσιν ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἀποκοπῇ. Ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ λατρεύουν τὴν κτίσιν παρὰ τὸν Κτίσαντα (καὶ εἶναι δικαίωμά των), δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶν ὅτι ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ταυτότητος εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, εἰς τί λοιπὸν τὸ μένος καὶ ἡ ἀντίδρασις; Ὅσον καὶ ἂν ἀντιδροῦν οἱ ἐθνομηδενισταί, πάντοτε θὰ ὑπάρχουν γνήσιοι πατριῶται καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ διατηροῦντες τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν. Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς δικαίωμα καὶ οὐχί μόνον οἱ ἐθνομηδενισταί καὶ οἱ ὕλισται.

5. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν αἰτιολογήσιν τῶν μετακινήσεων, ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ νομοποιήσῃ τὴν μετακίνησιν διὰ συμμετοχὴν εἰς πο-

λιτικές εκδηλώσεις, ακόμη και εις συνθήκας υποχρεωτικής οίκουρίας* όπως αἰ παροῦσαι, εἶναι δικαίωμα τῆς καὶ ἄς τὸ πράξει, θέτουσα προφανῶς ὄρους καὶ περιορισμούς. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν παλαιότερον αἴτημα ἡμῶν, ὅπως ἐπιτραπῆ καὶ ἡ δυνατότης ἐξόδου ἐκ τῆς κατοικίας διὰ μετάβασιν εἰς Ἐκκλησίαν, μὲ τοὺς αὐτοὺς ὄρους τῆς ἐξόδου διὰ σωματικὴν ἄσκησιν.

6. Προσέτι, ἐπαναλαμβάνομεν παλαιότερον αἴτημα ἡμῶν (ἀπὸ 14/27-4-2020) εἰς τοιαῦτας περιπτώσεις αὐτολεξεί: «*νὰ ἐπιτραποῦν αἱ Λιτανεῖαι τῶν Ναῶν οἱ ὅποιοι ἐορτάζουν μὲ τὴν συμμετοχὴν Κληρικῶν, Ἱεροφρατῶν καὶ ὀλίγων πιστῶν, τηρούντων ἀποστάσεις ἀσφαλείας μεταξύ των καὶ ψαλλόντων. Ὁμοῦ μετὰ τῶν φιλομούσων, ἔχουν καὶ οἱ θρησκευόμενοι πολῖται τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὸ νὰ ἀκροῶνται τὰς ὑμνωδίας ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεώς μας. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει νὰ ἐπιτραπῆ τόσον ἢ χρῆσις τῶν μεγαφῶνων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ τῶν κωδωνοκρουσιῶν. Ἄλλωστε οὔτε οἱ ἰοί, οὔτε τὰ βακτήρια μεταδίδονται διὰ τῶν ἠχητικῶν κυμάτων, ἢ δὲ ἠθικὴ τόνωσις τῶν θρησκευομένων πολιτῶν εἶναι σημαντικὸς παράγων, ὅστις δέον ὅπως ληφθῆ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν».*

7. Ἀκόμη καὶ οἱ ὑλόφρονες, οἱ μὴ δεχόμενοι τὴν ἐπενέργειαν τῆς θείας Χάριτος καὶ τῶν Μυστηρίων, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθοῦν τὸν εὐεργετικὸν παράγοντα διὰ τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν καὶ ὑγίαν τῶν πολιτῶν, τοῦλάχιστον τῶν θρησκευομένων, ἐκ τῆς μεταβάσεως εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν θείαν Λατρείαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ Μυστήρια τῆς

ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας.

8. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὰ αἰτήματά μας ἐπικαλοῦνται συνεχῶς τὰς ἀπόψεις τῶν εἰδικῶν, ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς ἀπόψεις εἰδικῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι βασιζόμενοι εἰς στατιστικὰ δεδομένα καὶ ἐργαστηριακὰς ἐρεῦνας λέγουν ὅτι, κατὰ τὰς περιόδους υποχρεωτικῆς οίκουρίας σημειοῦται ραγδαία αὐξήσις τῆς ἐνδοοικογενειακῆς βίας καὶ τῶν διαζυγίων καὶ ταῦτοχρόνως παρατηρεῖται 60% αὐξήσις τῆς χρήσεως ψυχοφαρμάκων καὶ ναρκωτικῶν. Ὁ Δρ. Νικόλαος Θωμαΐδης ἀναφέρει σχετικῶς ὅτι: «*Ὁ κόσμος σὲ συνθήκας καραντίνας καὶ ἐγκλεισμοῦ ἄρχισε νὰ παρουσιάζει πάλι ἀγχώδεις καὶ καταθλιπτικὰς διαταραχὰς, εἴτε λόγῳ μοναξιάς εἴτε λόγῳ οἰκονομικῶν προβλημάτων εἴτε λόγῳ φόβου γιὰ τὸν κορονοϊὸ εἴτε ὅλα μαζί».* Ἡ μετάβασις εἰς τοὺς Ναοὺς, ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰ Μυστήρια καὶ τὴν θείαν Λατρείαν δρᾷ θεραπευτικῶς κατὰ τῆς καταθλίψεως, ὅπως ἔγκριτοι ἐπιστημονικαὶ μελέται ἀποδεικνύουν**.

Περαιόντες τὸν λόγον, καταλήγομεν μετ' ἐπιτάσεως εἰς τὸ αἴτημά μας περὶ παροχῆς νομίμου δυνατότητος μεταβάσεως τῶν πιστῶν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν θείαν Λατρείαν, ἀκόμη καὶ ὑπὸ συνθήκας υποχρεωτικῆς οίκουρίας. Εἰδάλως, θὰ ἔχωμεν δικαίως τὴν ἀπαίτησιν οἷα ἀνοχὴ ἐπεδειχθῆ διὰ τοὺς συμμετέχοντες εἰς πολιτικὰς ἐκδηλώσεις, νὰ ἐπιδεικνύεται καὶ εἰς τοὺς συμμετέχοντες εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τοιαῦτας.

*Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθῆναι, 13/26-11-2020*

* οίκουρία = παραμονὴ κατ' οἶκον συνήθως ἔνεκα ἀσθενείας. Ἐφόσον ὑπάρχει δόκιμος ἑλληνικὸς ὄρος, περιοσεύει ἢ χρῆσις τῶν θαρρακικῶν “λοκντάουν” κ.λπ..

** Ἐνδεικτικῶς βλ.: Κ.Θ. Κιοῦλος καὶ Ι.Δ. Μπεργιαννάκη, «*Θρησκευτικότητα - Πνευματικότητα καὶ Κατάθλιψη*», 2004.

Ἀνακοίνωσις γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου

Λόγῳ ἠπίων συμπτωμάτων πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, τὰ ὅποια παρουσίασε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, εἰσήχθη κατόπιν προτροπῆς τῶν θεράποντων ἰατρῶν τοῦ τῆν Τρίτη, 18-11/1-12-2020, στοῦ τμήμα «*coronavirus*» τοῦ Τζάνειου Νοσοκομείου στὸν Πειραιᾶ, ὅπου καὶ ἀνταποκρίνεται θετικὰ στὴν θεραπεία ποῦ ὑποβάλλεται.

Οἱ εὐχῆς τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ποῦ διαποιομαίνει, ὅπως καὶ τοῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας σὲ Ἑλλάδα καὶ ἐξωτερικὸ, τὸν συνοδεύουν γιὰ ταχεῖα ἀνάρρωση μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Φιλανθρώπου Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

*Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀθῆναι, 19-11/2-12-2020*

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΘΛΙΨΕΙ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ Ζωή, ἡ Βοήθεια καὶ ἡ Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ χορηγῶν ἴασις τοῖς εἰς Σὲ ἐκ ψυχῆς καταφεύγουσιν, ὁ στηρίζων τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοῖς ὀλιγοψύχοις παραμυθίαν διδούς, ὁ τοὺς ἐν θλίψεσιν ἐνισχύων καὶ ἰώμενος τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένους, ἐπάκουσον τὰς ἰκεσίας καὶ δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ ἀπάλλαξον αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀλεθρίου ἐπιβουλῆς τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ, τοῦ καλουμένου κορωνοϊοῦ.

Ναί, Δέσποτα Παντοκράτορ, ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίου Κατοικητηρίου Σου καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ποίμνην σου, ῥυόμενος αὐτὴν ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τε καὶ λοιμῶν. Δέχου τὴν Μετάνοιαν ἡμῶν, τῶν ἐν ταπεινώσει καὶ κλαυθμῷ ἐπιρριπτομένων ἐν τῷ ἀχράντῳ πελάγει τῆς Σῆς ἀγαθότητος, καὶ συγχώρησον ἡμῖν πᾶν ἀμάρτημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, πᾶν πάθος καὶ πάντα πειρασμόν, διατηρῶν ἡμᾶς ἀπαρატρώτους ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει καὶ ἐν τῇ τρίβῳ τῶν θείων Ἐντολῶν Σου. Ἐξάλειψον τὸν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐμφανισθέντα ἰὸν τοῦτον καὶ δώρησαι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ οὔσιν ἐξ αὐτοῦ τελείαν τὴν ἴασις καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν.

Τοὺς ἐν κινδύνοις ὄντας ὑπὲρ τῆς αἰνέσεως τοῦ Κράτους τῆς δεσποτείας Σου, ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἀγίοις Ναοῖς καὶ εὐκτηρίοις οἴκοις Σου, διαφύλαξον ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἀπὸ φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε καὶ περιστάσεων. Τὸν πιστὸν λαόν Σου, τὸν ἐν θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ὄντα, ἐνδυνάμωσον, φύλαξον, περιφρούρησον ἐκ πάσης ἀλγηδόνης ψυχῆς τε καὶ σώματος. Τὸν φόβον ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποδίωξον καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐν αὐταῖς ἐμφύτευσον. Τὴν Ἐκκλησίαν Σου στερέωσον, διαφυλάττων αὐτὴν ἀπὸ πάσης δεινῆς περιστάσεως καὶ κακώσεως. Τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον, τὴν εἰρήνην ἐν τῷ κράτει ἡμῶν βράβευσον, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς καὶ τὰς ἀνοσίους αὐτῶν βουλὰς διασκέδασον, ἵνα μὴ βλάψωσι τὸν κόσμον καὶ τὴν κτίσιν Σου.

Χάρισαι δὲ ἡμῖν, Δέσποτα καὶ Κύριε τῶν ἀπάντων, φωτισμὸν ψυχῆς καὶ βίου διόρθωσιν, ἵνα ἀπαλλαττώμενοι ἐκ τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ καὶ πάντων τῶν ἐκ τούτου θλιβερῶν τε καὶ δεινῶν συμπτωμάτων, δοξάζωμεν ἅπαντες ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

** Ἡ Εὐχή αὕτη συνετάχθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Νοέμβριος 2020) καὶ παρακαλοῦνται οἱ Ἱερεῖς ὅπως ἀναγινώσκουν αὐτὴν εἰς τὰς Ἱεράς Ακολουθίας πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν». Ἐπίσης, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆται καὶ ὑπὸ τῶν λαϊκῶν πιστῶν εἰς τὰς κατ' ἰδίαν προσευχὰς τῶν καθημερινῶς.*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου

Τὴν Τρίτη, 25-11/8-12-2020, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἔλαβε ἐξιτήριο ἀπὸ τὸ Τζάνειο Νοσοκομεῖο Πειραιῶς, ὅπου νοσηλευόταν ἐπὶ δεκαήμερον περίπου στὴν Μονάδα Covid 19.

Ὁ Σεβ/τος κ. Γερόντιος ἐκφράζει ἐν συγκινήσει τὶς θερμὲς εὐχαριστίες τοῦ στὸν Διοικητὴ τοῦ Νοσοκομείου, στοὺς ἰατροὺς καὶ στὸ νοσηλευτικὸ προσωπικὸ καὶ προσεύχεται γιὰ ὅλους ὅσοι ὑπερβάλλουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ἀπὸ τὴν ἐπιδημία τοῦ κορωνοϊοῦ. Ἀκόμη, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του σὲ ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς, τὸν ἱερό

Κλῆρο, τὶς Μοναστικὲς Ἀδελφότητες καὶ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὶς διαρκεῖς προσευχὲς τοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοκιμασίας του καὶ γιὰ τὰ μηνύματα ἀγάπης καὶ συμπαραστάσεως ποὺ λάμβανε καὶ ἦταν πολύτιμα γιὰ τὴν ἠθικὴν του τόνωση καὶ ἐνίσχυση.

Εὐχὴ του, ὅπως καὶ ὄλων, εἶναι ὁ Κύριός μας, ὡς Ἴατρος ψυχῶν καὶ σωμάτων, νὰ δώσει ἀνάρρωση στοὺς πάσχοντες καὶ ἐνίσχυση στοὺς ἰατροὺς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς δύσκολης καταστάσεως ποὺ διερχόμαστε.

*Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀθήνα, 25-11/8-12-2020*

Ἐπιστολή πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν

Αριθ. Πρωτ. 3088

Ἐν Ἀθήναις, 20-12-2020 / 02-01-2021

Πρὸς
τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ. Κυριάκου Μητσοτάκη
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ·

Ἐν πρώτοις, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους εὐχόμεθα ὅπως τοῦτο - Χάριτι Θεοῦ - ἀποβῆ εὐτυχὲς καὶ καρποφόρον δι' ὑμᾶς καὶ δι' ἅπαν τὸ Ἔθνος ἡμῶν, μετὰ ταχείας καταπαύσεως τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἐπεσήμανεν ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ ἡμέτερον Ποίμνιον τὸ ὑπαρκτὸν τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς νεοφανοῦς ταύτης νόσου τοῦ λεγομένου κορωνοϊοῦ καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς τηρήσεως μέτρων προστασίας.

Συζήτησις βεβαίως εἶναι θεμιτὸν νὰ γίνεταί περὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ εὔρους τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροῦς λαμβάνονται. Ὅπως ἄλλωστε εἴχομεν ἐπισημάνει καὶ εἰς προηγουμένην ἐπιστολὴν ἡμῶν (ἀπὸ 03 / 16-07-2020), ὅτε εἴχομεν προβῆ εἰς μίαν καλοπροαίρετον ἀποτίμησιν τῶν ληφθέντων μέτρων τῆς πρώτης φάσεως τῆς ἐπιδημίας ἀναφέροντες καὶ σχετικὰ παραδείγματα, τινὰ ἐκ τῶν μέτρων ὑπῆρξαν ἄστοχα, ἕτερα δὲ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστα.

Δυστυχῶς, ἡ Κυβέρνησις ὑμῶν εὐρέθη εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ λάβῃ καὶ πάλιν περιοριστικὰ μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δευτέρας φάσεως τῆς ἐπιδημίας. Ἐν ὄψει, πάντως, τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν μεγάλων Ἑορτῶν τῆς Χριστιανοσύνης, ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε τὴν ὑπὸ ὄρους συμμετοχῆν πιστῶν εἰς τὰς Λειτουργίας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Μεγ. Βασιλείου κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον.

Βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος καὶ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3086 ἀπὸ 03/16-12-2020 ἐπιστολῆς ἡμῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (ἣτις παρελήφθη, λαβοῦσα τὸν ἀριθ. πρωτ. 173703), ἐζητήσαμεν ὅπως προβλεφθῆ ἡ δυνατότης συμμετοχῆς πιστῶν εἰς τὰς Λειτουργίας τῶν μεγάλων Ἑορτῶν τῆς Χριστιανοσύνης καὶ κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον Πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν Ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν πιστῶς ἀκολουθοῦμεν. Ἄντ' αὐτοῦ, ἐπληροφορήθημεν, μόλις κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον, τὴν ἀπαγόρευσιν συμμετοχῆς πιστῶν εἰς τὰς Λειτουργίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἕως τῆς 11ης Ἰανουαρίου (ν.ῆ.), κατὰ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον (ἣτοι ἡ Πέμπτη 7 Ἰανουαρίου πολιτικοῦ ἡμερολογίου, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς

τὴν 25ην Δεκεμβρίου τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου)!

Θεωροῦμεν τοῦτο ἄδικον, Κε Πρωθυπουργέ, καὶ διαμαρτυρόμεθα δικαίως καὶ ἐντόνως διὰ τὴν διάκρισιν ταύτην εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, αἰτούμεθα δὲ, ὅπως ἐπιτραπῆ καὶ εἰς ἡμᾶς -κατ' ἀναλογίαν- ὁ ἐορτασμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστουγέννων.

Οἱ πιστοὶ ἡμῶν, τηροῦντες τὰ προβλεπόμενα μέτρα, μεταβαίνουν εἰς τὰς ὑπεραγορὰς καὶ ταξιδεύουν ἀεροπορικῶς, ἔνθα αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν καθημένων ἐπιβατῶν εἶναι μηδενικαί, βλέποντες δὲ ταῦτα ἐκαλοῦντο ἀρχικῶς νὰ ἐκκλησιάζονται ὑπὸ δρακόντεια μέτρα ἀσφαλείας, τηροῦντες δύο μέτρα ἀπόστασιν εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ εἰς ἀναλογίας ἐνὸς πιστοῦ ἀνὰ 15 τ.μ. ἐμβαδοῦ τῶν Ναῶν καὶ ἤδη ἦσαν ἐκ τούτου καὶ μόνον ἀρκοῦντος δυσφοροῦντες.

Ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἡ εἶδησις διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Λειτουργίας τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον, μὲ τὴν συμμετοχῆν τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ πιστῶν, προκαλεῖ ἤδη κῦμα διογκουμένης ἀγανακτήσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡμεῖς δὲ ὡς Ἱεραρχία, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν τροποποιηθῆ ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα ἐορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων ἡμῶν, θὰ ἀναγκασθῶμεν μετὰ λύπης νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἀκόμη καὶ εἰς Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς καὶ νὰ ἀναζητήσωμεν δικαίωσιν ἀκόμη καὶ εἰς Διεθνή Δικαστήρια.

Ἐπίσης, θεωροῦμεν ἄδικον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζεται γενικῶς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀπὸ ἀρνητικῶς ἕως καὶ ἐχθρικῶς, ἣτοι ὡς κάτι περιττὸν, εἶτε καὶ ἐπιζήμιον διὰ τὴν κοινωνίαν, ἐνῶ συμφώνως πρὸς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας ὁ συχνὸς ἐκκλησιασμὸς ἀποτελεῖ ἀνασταλτικὸν παράγοντα διὰ τὰς ψυχικὰς ἀσθενείας καί, τουλάχιστον διὰ τὸν λόγον αὐτόν, τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τοῦτον διὰ τοὺς πιστοὺς, ἀκόμη καὶ εἰς περιόδους ἰδιαίτερος δυσχερεῖς. Διὸ καὶ ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ Πολιτεία ἐνδιαφέρεται δυστυχῶς περισσότερο διὰ τὰς φυσικὰς ἀνάγκας τῶν κατοικιδίων, παρὰ διὰ τὰς ψυχικὰς ἀνάγκας τῶν πολιτῶν!

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ φωτίσῃ ὑμᾶς εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐνδεδειγμένων ἀποφάσεων, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους ἡμῶν.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν Καλλίνικος

Από τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου

Θαυμαστὴ πνευματικὴ ἀποκάλυψις

Ἐπὶ τῇ ἐπετειῶ τῶν 500 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀθλήσεώς του
μετὰ τῶν Μαθητῶν του Ἰακώβου καὶ Διονυσίου ἐν Ἀδριανουπόλει (1520)

ΗΜΕΡΑΝ τινὰ εἶπεν ὁ Ὅσιος εἰς τὸν μαθητὴν του Μαρ-
κιανόν· ὦ Μαρκιανέ, κάθε ἄνθρωπος χρεωστεῖ νὰ ἔχη
τέσσαρας ἀρετάς, ἡγουν ὀφθαλμούς, δύο μὲν τοῦ σώματος,
καὶ δύο τῆς ψυχῆς· καὶ ὅταν οἱ ψυχικοὶ ὀφθαλμοὶ ἀνοιχθῶσι
μὲ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βλέπουσιν ἐκεῖνα ὅπου
δὲν βλέπουσιν οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοί. Καὶ τὸ τί βλέπουν
τὰ διηγήθη.

Ὁ δὲ μαθητὴς θαυμάσας εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ εἶπεν·
ἄλλου τινὸς εἶπες αὐτὰ Πάτερ;

Καὶ ὁ Ὅσιος ἀπεκρίθη· εἰς κανένα ἄλλον δὲν τὰ εἶπα·
διότι δὲν ἤκουσεν ἀπὸ ἄλλου τοιούτους λόγους ὁ μαθητὴς
του Μαρκιανός, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε τὸν Ὅσιον ἂν ἤθελε νὰ
τὰ φανερώσῃ εἰς τὸν Προηγούμενον τοῦ Βατοπαιδίου Ἰώβ,
ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὰς θείας Γραφάς, καὶ τὴν ἕξω σοφίαν,
μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει ὁ Μαρκιανὸς ἕτη τρία. Καὶ τοῦ
λέγει ὁ Ὅσιος, «πήγαινε καὶ εἰπέ του ὅτι ἔπαθα πολλοὺς πειρασμούς».

Καὶ ταῦτα λέγοντος τοῦ Ὁσίου ἤρχισε καὶ διηγήθη τοῦ Μαρκιανοῦ
τὰ κάτωθεν ὅπου γράφομεν· «Ἡμέ-
ραν τινὰ ἐκατάλαβα εἰς τὴν καρδίαν
μου, ὦ τέκνον μου Μαρκιανέ, πρῶτον
ὡς μικρὰν παρηγορίαν, ἔπειτα ἐπερίσ-
σευσεν ἡ παρηγορία ἐκείνη, καὶ τότε
ἠσθάνθην θερμότητα ὡς πυρός, μὲ
χαρὰν πολλὴν ἠνωμένην μὲ ἀγάπην
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ
ὑστερα ἀπὸ αὐτὰς τὰς διαθέσεις καὶ
ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, ἐπέλαμψεν
εἰς τὴν ψυχὴν μου φῶς γλυκύτατον
καὶ ἄρρητον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐσκέπα-
σε τὸ νέφος, ὅπερ εἶχον πρότερον διὰ
τὴν παράβασιν τοῦ Ἀδάμ τοῦ πρωτο-
πλάστου καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ὡς ὀλίγον

τι φῶς τοιοῦτον μοῦ ἐφαίνετο· καὶ ὑστερον ἐπερίσσευσεν
ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον καὶ ἐσήκωνε μεγάλην φλόγα, καὶ ἔτσι
μὲ ἔπερνε καὶ ἠρπαζόμενη εἰς ὕψος ἀκατανόητον· καὶ ἀπ’
ἐκεῖ ἔβλεπα ὅλην τὴν αἰσθητὴν κτίσιν ὑποκάτωθέν μου
φαινομένην· τὴν δὲ μεγαλειότητα καὶ τὸ κάλλος τοῦ ἡλίου
καὶ τὸν στολισμὸν τῶν ἀστέρων καὶ τὸν γῦρον τῆς γῆς,
καὶ τῆς ἀβύσσου τὸ πλάτος· καὶ τὸν αἰσθητὸν παράδεισον
κατὰ ἀνατολὰς μετὰ τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ ἁγίων ψυχῶν,
καὶ φῶς χωρὶς νύκτα, ἐπειδὴ δὲν χρειάζονται τὸ ἡλιακὸν
φῶς τοῦ κόσμου τούτου, ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύονται αἱ ψυ-
χαὶ τῶν δικαίων, ἀλλὰ φῶς παντοτείνον τοὺς φωτίζει· καὶ
ὑστερον ἀπ’ αὐτὴν τὴν θεωρίαν, ἠρπάγην ὑψηλότερα καὶ
ἔξω τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶδα τὸν τόπον τῶν
Ἀγγέλων, τῶν πρώτων Ἐωσφόρων, οἵτινες ἐξέπεσον καὶ
ἔγειναν σκότος διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν των· εἶναι δὲ κενὸς
καὶ φωτοειδὴς καὶ γεμῆτος κάλλους ἄρρητου.

»Ὑστερον ἠρπάγην εἰς τὸ προσεχὲς τῶν Ἀγγέλων τάγ-
μα καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἄλλον, ἕως οὗ ἐπέρασα τὰ τάγματα
μὲ τὴν θεωρίαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγνώριζα ὅτι τὸ φῶς ὅπερ
εὐρίσκετο εἰς ἐμέ, ἐπερίσσευε καὶ ἐγινόμεν λαμπρότερος
ὅπου καὶ αὐτὰ τὰ πολύμματα Χερουβιμ ἔβλεπον τόσον,
ὥστε μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ὁ νοῦς μου πολυόμματος ἔγινε· διότι
ὅσα εἶναι ἐκεῖ δὲν ἔμεινε κανὲν νὰ μὴ εἶδα, καὶ αὐτὸ τὸ
μέτρον, ὦ τέκνον μου Μαρκιανέ, δίδεται ἀπὸ τὸν Κύριον
εἰς ἐκείνην τὴν ψυχὴν ἥτις καταφρονεῖ τὰ τοῦ κόσμου φαι-
νόμενα καὶ προσηλώνεται ὅλη εἰς τὸν Θεόν, καὶ διὰ τοῦτο
τότε δὲν κρύπτεται κανὲν ἀπ’ ἐκεῖνα.

»Καὶ ἀφοῦ εἶδον αὐτὰ ἠρπάγην εἰς τὸ ὕψος τὸ ἄρρητον,
εἰς τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ εἶδα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν ὑπὸ τοῦ θείου ἐκείνου φωτὸς περιβαλλόμενον,
διότι τὰ τῆς θεότητος ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ οὐδὲ οἱ

Ἄγγελοι ἠμποροῦν νὰ ἴδουν. Προσέτι
ἤξευρε καὶ τοῦτο, τέκνον μου Μαρ-
κιανέ, ὅτι ὁ πεφωτισμένος τὴν καρδί-
αν βλέπει κ’ ἐδῶ τὸν Κύριον, καθὼς
κ’ ἐκεῖ, διότι θρόνος Θεοῦ εὐρίσκεται
ἐκείνη ἡ ψυχὴ κατὰ τὸ “ἐγὼ καὶ ὁ πα-
τήρ μου εἰσερχόμεθα καὶ κατοικοῦμεν
εἰς τὴν καθαρὰν ψυχὴν καὶ τὴν κάμνο-
μεν οἰκίαν μας”. Καὶ τότε, τέκνον μου,
τότε λέγω καταντᾶ ἐκείνη ἡ ψυχὴ εἰς
τελείαν ἀγάπην καὶ ταπεινοφροσύ-
νην, καὶ τότε γίνεται ἀκίνητος εἰς τὴν
ἀμαρτίαν, στερεωθεῖσα καὶ βεβαιω-
θεῖσα χάριτι Χριστοῦ· καὶ γίνεται θέ-
σει υἱὸς Θεοῦ, καθὼς εἶναι Ἐκεῖνος
φύσει· καθὼς λέγει καὶ ὁ Θεολόγος
Γρηγόριος· “Θεὸς θεοῖς ἐνούμενός τε
καὶ γνωριζόμενος”.

»Εἶδον καὶ τὰς ἄλλας θεωρίας εἰς
τὴν νοτιὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν μητέρα τῶν πρωτοτόκων, τῆς
ὁποίας εἶναι τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός! Καὶ πῶς νὰ
διηγηθῶ ἐκεῖνα τ’ ἄρρητα κάλλη καὶ τὸν εὐμορφον στολι-
σμόν της, τέκνον μου Μαρκιανέ; Ὅτι ἀνθρωπίνῃ γλῶσσαι
δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ τὰ περὶ αὐτῆς, καθὼς λέγει ὁ μέγας
Παῦλος, “ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε καὶ οὐδὲν ἤκουσε καὶ εἰς
καρδίαν ἀνθρώπου δὲν ἀνέβη”· ἂν δὲν φθάσῃ εἰς τὴν τε-
λειότητα τῆς ἀρετῆς, δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καθαρῶς καὶ
ποιοῦσι τὰς παραγγελίας του, καὶ λέγεται “καινούργια”,
διότι ἀναμένει τοὺς δικαίους ὅπου μέλλουν νὰ κατοική-
σουν εἰς αὐτήν, ὑστερα ἀπὸ τὴν δευτέραν Παρουσίαν τοῦ
Χριστοῦ.

»Καὶ ὑστερον πάλιν ἠρπάγην εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς
γῆς, ἐκεῖ ὅπου εἶναι αἱ τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαί, καὶ ἡ κόλα-
σις, ἥτις περιμένει αὐτάς, ἥτοι ὁ Τάρταρος καὶ ὁ σκόληξ

ὁ ἀκοίμητος καὶ ἡ γέενα τοῦ πυρός, οἱ ὅποιοι [ἀμαρτωλοὶ] δὲν παιδεύονται ἀλλ' εἰς σκοτεινὸν τόπον εἶναι φυλακισμένοι καὶ περιμένουν τὴν δικαίαν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν, καθὼς λέγει καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν “ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον”. Καὶ τί σοῦ εἶπα, τέκνον μου Μαρκιανέ, ὅτι δὲν εἶναι κανὲν ἀπόκρυφον, τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἴδῃ ἡ πεφωτισμένη ψυχὴ, οὔτε ἀπὸ τὰ ὄρατα οὔτε ἀπὸ τὰ ἀόρατα, οὔτε ἀνθρώπινοι λογισμοὶ ἀπ' αὐτὴν κρύπτονται, ἀλλ' εἶναι ὅλα ξεσκεπασμένα εἰς αὐτήν».

Καὶ ἀκούων ταῦτα ὁ Μαρκιανὸς ἀπὸ τὸν πεφωτισμένον Γέροντά του ἔγεινεν ἐσκατακτικός, καὶ πεσὼν κατὰ γῆς ἐπάρθη τὸν νοῦν καὶ πολλὴν ὥραν ἐθαύμαζεν. Ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος τὸν ἤγειρε καὶ τὸν ἔστειλε νὰ ὑπάγῃ νὰ εἶπῃ εἰς τὸν ἱερομόναχον Ἰώβ, καὶ ἐπῆγε, καὶ τοῦ εἶπεν ὅλα, ὅσα ἤκουσε μὲ προσοχὴν, καὶ καθὼς τὰ ἤκουσεν ὁ Ἰώβ ἐχάρη

ἐν τῇ ψυχῇ του καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν· καὶ ἄρας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· «ὦ Μαρκιανέ, τοιαυτὴ εἶναι ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος· διότι οὕτως ἐνεργεῖ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀξιοῦνται νὰ γείνη κατοικητήριόν των, ἐπειδὴ λέγει ὁ Κύριός μας· “Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐλευσόμεθα καὶ κατοικήσομεν τῷ ποιῶντι τὰς ἐντολάς μου”. Ἡμεῖς ὅμως ἐπειδὴ δὲν ποιῶμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀμέλειαν, δὲν ἀξιούμεθα τοιούτων χαρισμάτων καὶ ἀλλοίμονον!».

Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν Ἰώβ τὰ εἶπεν ὁ Μαρκιανός, ἀλλ' ἐπῆγεν εἰς τοῦ Παντοκράτορος τὴν Μονήν, ὅπου ἠσκήτευεν ὁ πανοσιώτατος Θεωνᾶς καὶ μυστικῶς τοῦ ἐδιηγήθη τὰ παράδοξα τοῦ πράγματος! Καὶ ἐκεῖνος ἀκούσας ταῦτα πολὺ ἐχάρη, καὶ ἐπεθύμει νὰ τὸν ἴδῃ προσωπικῶς, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ὅπερ καὶ ἔγεινεν τῇ μεσιτείᾳ τοῦ Μαρκιανοῦ· δηλαδὴ, ἐδέχθη καὶ αὐτὸν εἰς τὴν συνοδίαν του...

Σημείωσις: Τὸ τμήμα ἐλήφθη ἀπὸ τὸν ἐν Παραρτήματι Βίον τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Ἰακώβου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τῶν Ἰβηροσκητιωτῶν (σελ. 187-189), ὁμοῦ μετὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας των (α' Νοεμβρίου) ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, περιεχόμενα στὸ Βιβλίον «Ἀκολουθία καὶ Βίος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ὀσιομάρτυρος Εὐθυμίου τοῦ Νέου» (κβ' Μαρτίου), ὡς καὶ τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Ἰγνατίου καὶ Ἀκακίου (α' Μαΐου), μετὰ τῶν Βίων αὐτῶν, κεχωρισμένως καὶ κοινῶς, ἐκδοθὲν σὲ Β' ἔκδοσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1949 (τύποις Γ. Καραμαλέγκου), ὑπὸ Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παπᾶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Παιανίας Ἀττικῆς, μετέπειτα Ἐπισκόπου Ταλαντίου γενομένου (1960-1963) τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἐκοιμήθη ὁ π. Ἀβραάμ Τσιμηρίκας

Το Σάββατο, 22-11/5-12-2020 ἐκοιμήθη ὁ π. Ἀβραάμ Τσιμηρίκας, Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Μεσορόπης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων καὶ Μαρωνείας τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος.

Ὁ π. Ἀβραάμ γεννήθηκε στὴ Μεσορόπη Καβάλας τὸ 1940, ἑβδομο παιδί τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Κωνσταντίνας, ὅπου ἔμαθε τὰ πρῶτα τοῦ γράμματα καὶ στὴ συνέχεια τελείωσε τὶς γυμνασιακές τοῦ σπουδῆς στὴν Ἐλευθερούπολη. Ἐπειτα πέτυχε στὴ Νομικὴ σχολὴ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ στὸ Οικονομικὸ τμήμα αὐτῆς, εργαζόμενος ταυτόχρονα πρῶτα σὲ διάφορες ἐργασίες καὶ κατόπιν στὸ Υπουργεῖο Μακεδονίας καὶ Θράκης στὴ Διεύθυνση Συγκοινωνιών, ὅπου τὸ 1966 μετετέθη στὴν Καβάλα σὲ ἀντίστοιχη θέση. Ἐπειδὴ ὁ ζήλος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ γνώση τῆς Θεολογίας ἦταν ὁ κυριότερος στόχος τῆς ζωῆς του, γράφθηκε στὴ Θεολογικὴ σχολὴ τοῦ ΑΠΘ καὶ τὸ 1977 τελείωσε μὲ ἀρίστα. Τὸ ὄνειρό του πλέον ικανοποιεῖται γιὰ τὴν ἐπιστήμην σπουδάζει, τὴν βιώνει οὐσιαστικά, καὶ ἀρχίζει τὴ διδασκαλίαν διοριζόμενος ὡς καθηγητὴς μέσης ἐκπαίδευσης σὲ εφήβους. Διετέλεσε στὴν ἀρχὴ καθηγητὴς καὶ ἔπειτα ὡς Λυκειαρχὴς οργάνωσε τὴ συγκρότησιν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς στὴν Ἐλευθερούπολη.

Ὁ π. Ἀβραάμ δημιούργησε οἰκογένειαν, πού καὶ αὐτὴ ἀποτελεῖ πρότυπο γιὰ τὴν ἐνορίαν μας. Τὸ 1972 παντρεύτηκε τὴν Ἀναστασία Φλώρου, δασκάλα στὸ ἐπάγγελμα, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε ἕξι παιδιὰ. Τὸν Γιώργο, στρατιωτικὸν γιατρὸν πατέρα ἐπτὰ παιδιῶν, τὴν Κωνσταντίναν, ψυχολόγον καθηγήτρια καὶ μητέρα πέντε παιδιῶν, τὴν Λαμπρινήν, καθηγήτρια φιλόλογον, τὴν Μαρίαν, πολιτικὸν μηχανικὸν υπάλληλον τῆς ἀντιπεριφέρειας Καβάλας, τὴν Ἀγγελικὴν, ἀξιωματικὸν τοῦ Λιμενικοῦ σώματος καὶ μητέρα τεσσάρων παιδιῶν καὶ τὸν Ἄγγελον, ψυχολόγον καὶ πατέρα πέντε παιδιῶν.

Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν γενετήριά του τὸν οδήγησε νὰ διδάσκῃ ὁ ἴδιος ὡς καθηγητὴς στὴν ἐνορίαν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ μετὰ τὸ 1998 ὅπου χειροτονήθηκε Ἱερέας ἀπὸ τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος Μάξιμον, οργάνωσε ἐννέα τμήματα κατηχητικῶν σχολειῶν τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν μέχρι σήμερον καλύπτοντας τὸ σύνολο τῶν ἐνοριτῶν ἀνάλογα μὲ τὴν ηλικίαν.

Ὁ π. Ἀβραάμ στὸ διάστημα τῶν 23 χρόνων ὡς Ἱερέας ἐδειξε ἐντυπωσιακὴ δραστηριότητα. Υπήρξε κληρικὸς ἀπλὸς ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ ποιοτικὸς, σύγχρονος καὶ παραδοσιακός, αὐστηρὸς καὶ ἐπιεικής καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα τὸν καθιέρωσαν ὡς μίαν ἰδιαίτην προσωπικότητα στὸν χῶρον τοῦ πατρίου ὀρθόδοξου εορτολογίου.

Ἐξέπνευσε σὲ ηλικίαν 80 ἐτῶν. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέσθηκε στὸν Ἱερό Ναὸ Τιμίου Προδρόμου στὴν Μεσορόπη τὴν Κυριακὴν, 23-11/6-12-2020, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβροσίου.

Ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός, ὡς καρδιογνώστης, θὰ τὸν κρίνει ἔτσι ὥστε νὰ τὸν πάρῃ κοντὰ Του καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ψηλά πού θὰ βρίσκεται νὰ παρακαλεῖ καὶ νὰ μεσιτεύῃ γιὰ τὰ πνευματικὰ του τέκνα, τὴν ἐνορίαν καὶ τοὺς ὀρθοτομούντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἡ μνήμη σου π. Ἀβραάμ θὰ μείνῃ αἰώνια στὴν οἰκογένειάν σου, στὴν ἐνορίαν μας καὶ στὴν ὁμολογίαν τοῦ πατρίου ὀρθόδοξου ἡμερολογίου τῶν Γνήσιων Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν.

π. Ευστράτιος Βαζακίδης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έπιτυχής Αιμοδοσία στην Ίερά Αρχιεπισκοπή

Ο Νεανικός Όρθόδοξος Σύνδεσμος της Εκκλησίας μας (ΝεΟΣ) σε συνεργασία με την Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, πραγματοποίησε αιμοδοσία την Κυριακή, 2/15-11-2020, στο Πνευματικό Κέντρο του Ι. Ναού Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Δάφνη. Η κοπιώδης προσπάθεια του Έφημέριου Αιδ. π. Στυλιανού Τομαή, οι ενέργειες των μελών της Συντονιστικής Επιτροπής, αλλά και η θετική διάθεση των αδερφών μας απέφεραν καρπούς, διότι η αιμοδοσία είχε εξαιρετικά άποτελέσματα και μάλιστα εν καιρώ πανδημίας και γενικά δύσκολων συνθηκών ακόμα και για την μετακίνηση. Όποτε, δόθηκε έμπρακτα το μήνυμα ότι ακόμα και σε δύσκολους καιρούς, η εύαισθησία και η εν Χριστώ αγάπη για τον συνάνθρωπο δυναμώνει και το έργο της Εκκλησίας καρποφορεί.

Σημειωτέον ότι έπιτυχείς αιμοδοσίες πραγματοποιήθηκαν τόσο στην Ίερά Μητρόπολη Αττικής και Βοιωτίας την Κυριακή, 9/22-11-2020, στην ανακαινισμένη αίθουσα του Ίερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ασπροπύργου, όσο και στην Ίερά Μητρόπολη Ωρωπού και Φυλής το Σάββατο, 25-10/7-11-2020, στα γραφεία της τοπικής Μητροπόλεως στην Φυλή Αττικής.

Χειροτονία Διακόνου στην Αμερική

Την Κυριακή, 2/15-11-2020, εισήλθε στις τάξεις του Ιερού Κλήρου, και συγκεκριμένα στο δυναμικό της Ίερας Μητροπόλεως Αμερικής των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών

Έλλάδος, ένας ακόμη εκλεκτός νέος, γέννημα και θρέμμα της Εκκλησίας μας. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Αμερικής κ. Δημήτριος, αφού προεξήρχε την προτεραιότητα στην θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα Ι. Ναό Αγίων Αναργύρων στο Σικάγο, μετέβη την επομένη στον Ένοριακό Ι. Ναό Τιμίου Προδρόμου της αυτής πόλεως για να τελέσει την εις Διάκονον χειροτονία του εύλαβους Αναγνώστου Λεωνίδα Πίττου, κατά σάρκα υιού του Έφημέριου του Ναού Αίδεο. π. Χρήστου Πίττου, συμπαραστατούμενος και υπό του Αίδεο. π. Στεφάνου Allen, και του μόλις πρό ολίγων εβδομάδων χειροτονηθέντος Διακόνου, και κατά σάρκα αδελφού του νεοχειροτονηθέντος, π. Νεκταρίου Πίττου.

Ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος π. Λεωνίδας Πίττος είναι έγγαμος και πατέρας μιάς θυγατέρας, τυγχάνει καθηγητής Βυζαντινών και Συγχρόνων Έλληνικών Σπουδών σε Πανεπιστήμιο του Νητρόιτ, καθώς και δραστήριο μέλος της Μητροπόλεως Αμερικής στους τομείς της Νεότητος και της Παιδείας.

Πανηγύρεις Ίερών Μονών Παμμεγίστων Ταξιαρχών και Όσιου Θεοδώρου Στουδίτου Αθικών Κορινθίας

Τό Σάββατο, 8/21-11-2020, ημέρα αφιερωμένη στην Σύναξη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, πανηγύρισε η Ίερά Μονή Ταξιαρχών στά Αθίκια Κορινθίας. Τών Ιερών Ακολουθιών της παραμονής και της κυριωνύμου ημέρας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλίνικος.

Τήν δέ Τρίτη, 11/24-11-2020, μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμών Θεοδώρου του Στουδίτου, πανηγύρισε η Ίερά Άνδρῶα Μονή Όσιου Θεοδώρου στά Αθίκια Κορινθίας. Έτελέσθη όλονύκτιος Ιερά Άγρυπνία, στην όποία χοροστάτησε ό

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος.

Ὀνομαστήρια Ἀρχιερέων

Τὴν Πέμπτη, 13/26-11-2020, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Κωνσταντινουπόλεως, τέλεσε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, χωρὶς τὴν παρουσία ἑτέρων Ἀδελφῶν Ἀρχιερέων, ὅπως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Ποιμνίου, λόγω τῶν ἀπαγορευτικῶν μέτρων ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας ποῦ διερχόμαστε, παρὰ μόνον μὲ τὸν ἐπιτρεπόμενο ἀριθμὸ Κληρικῶν καὶ Ψαλτῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς χοροστάτησε στὸν Μεγάλο Ἑσπερινό, τὸ δὲ πρωὶ τῆς Πέμπτης τέλεσε τὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία καὶ ἐκφώνησε θεῖο κήρυγμα γιὰ τὸν ἐορταζόμενο Ἅγιο, ἀναφερθεὶς εὐγνωμόνως καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου (Κιούση).

Τὴν Δευτέρα, 24-11/7-12-2020, ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομ/ρος Κλήμεντος Ρώμης, καὶ τέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὸ Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς, παρὰ τὸν μεγάλο Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἐκφωνήσας σχετικὴ Ὁμιλία. Ἐλαβαν μέρος Πατέρες τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὰ αὐστηρὰ μέτρα ποῦ ἰσχύουν παραμένει κλειστὴ γιὰ τοὺς προσκυνητές.

Τὴν Κυριακή, 7/20-12-2020, τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων, ἐόρτασαν τὰ ὀνομαστήριά τους δύο Ἀρχιερεῖς μας, οἱ ὁποῖοι φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος λειτούργησε στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Δράμας.

Ὁ δὲ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Φανουρίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, μὲ συμμετοχὴ τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμ. π. Θεοδοσίου καὶ Πατέρων τῆς Μονῆς, ἐκφωνήσας Ὁμιλία ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Ἀμβροσίου.

Χειροτονία Διακόνου

Τὴν Παρασκευή, 12/25-12-2020, τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Τριφυθούντος, στὴν Θεία Λειτουργία στὸν Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὅπου προεξήρχε ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ.

Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδοσίου καὶ ἄλλοι Κληρικοί, τελέσθηκε ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου ὑποδιακόνου Ἀποστόλου Φύκια. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐόρτιο λόγο ἐκφώνησε ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Κατὰ τὴν Ἀπόλυση πνευματικὸ μῆνυμα ἀπήνθυσε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός. Ἀμφότεροι ἐξέφρασαν τὶς θερμὲς εὐχὲς τους στὸν νεοχειροτόνητο. Ὁ νέος Διάκονος π. Ἀπόστολος, 35 ἐτῶν, διακονεῖ ἀπὸ μικρὸ παιδί στὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἑγγαμὸς καὶ πατέρας ἐνὸς μικροῦ γιου. Ἐργάζεται ὡς ἠλεκτρολόγος. Εἶθε νὰ διακονήσῃ ἀκατακρίτως στὸ ἰ. Θυσιαστήριο.

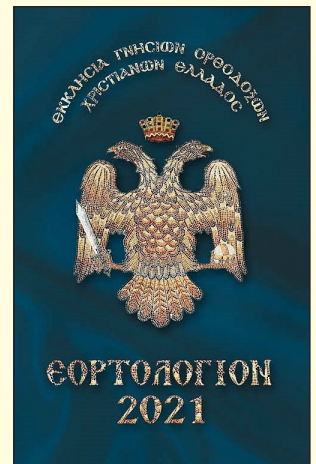
Ἑορτὴ Ἁγίας Ἀναστασίας στὴν Κομοτηνὴ

Τὴν Δευτέρα, 22-12-2020/4-1-2021, τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, ἐόρτασε ὁ ὁμώνυμος ἀνακαινισμένος πρόσφατα ἐξ αἰτίας πυρκαγιᾶς Ἱερός Ναὸς στὴν Κομοτηνὴ. Στὴν Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος Ἀρχιμ. π. Παφνούτιος καὶ ὁ Αἰδ. π. Ἐλευθέριος ἀπὸ τὴν Κατερίνη.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ 2021

Εκδόθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Ἐκκλησίας μας τὸ Ἐορτολόγιον γιὰ τὸ ἔτος 2021 σὲ σχῆμα τσέπης, 96 σελίδων. Περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα Ἡμερολογιακὰ στοιχεῖα (Μηνολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο), καθὼς καὶ Κατάλογο Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ Μητρόπολη καὶ Ἐπισκοπὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης, περιέχει σημαντικὸ κείμενο μὲ τίτλο: «Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ ρόλος της στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821» τοῦ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἰωάννου Πολέμη, ὡς Ἀφιέρωμα στὰ 200 ἔτη ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Τὸ Ἐορτολόγιον 2021 διατίθεται στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὶς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν τιμὴ τοῦ ἐνὸς εὐρώ.

Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ σὲ Ναὸ του κατὰ τὴν μνήμη του μὲ τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιο

Δημοσιεύουμε Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ὅπως μᾶς μεταφέρθηκε ἀπὸ παλαιὰ ἐκπαιδευτικόν, συγγενὴ γνωστοῦ στελέχους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ὑπηρετήσε στὴν Δεσφίνα Φωκίδος κατὰ τὰ ἔτη 1967-70, ὅπως τῆς τὸ διηγήθηκε ἡ ἴδια ἡ κυρία πού τὸ ἔζησε:

Στὴν περιοχή τῆς Δεσφίνας, σὲ παραλιακὴ πλαγιά πρὸς τὴν Ἱτέα, βρίσκεται Ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ἀνάμεσα σὲ ἀραιὰ ἀγροτόσπιτα. Σὲ ἓνα ἀπὸ αὐτά, πολὺ πλησίον τοῦ Ναῖσκου, κάποια χρονιά πού ξημέρωνε ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου μὲ τὸ Παλαιόν, ἓνα ζευγὸς εὐσεβῶν Δεσφινιωτῶν βρισκόταν ἐκεῖ στὸ ἀγροτόσπιτό τους γιὰ τὴν φροντίδα τῶν κτημάτων τους. Τὴν νύχτα ἐκεῖνη ἄρχισε νὰ βρέχει ραγδαία καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνησύχησαν μήπως ἡ καταρρακτώδης βροχὴ πού ἐρχόταν ἀπὸ τὸ βουνόν, κάνει ζημιὰ στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Ἡ σύζυγος, ὀνόματι Σοφία, ἀκολουθοῦσε τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιο καὶ ἤξερε ὅτι ξημερώνει ἡ γιορτὴ του. Τότε καὶ οἱ δύο μαζί ἄρχισαν νὰ παρακαλοῦν τὸν Ἅγιο νὰ ἐμποδίσει τὴν πλημμύρα.

Σὲ πολὺ προχωρημένη ὥρα τῆς νύχτας, ἄκουσαν κτυπήματα, σὰν κάποιος νὰ ἔσκαβε δίπλα στὸν Ναόν! Παραξενεύτηκαν γιατί ἦταν ἀδύνατο σ' αὐτὴ τὴν ἐρημιὰ ἐν ὥρᾳ καταγίδος νὰ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ μάλιστα νὰ ἐργάζεται!

Συνέχισαν τὴν προσευχὴ καὶ τὸ πρωὶ πού κόπασε ἡ βροχὴ βλέπουν κατάπληκτοι, πίσω ἀπὸ τὸν Ναόν, ἀνοιγμένο αὐλάκι πού ἔδιωχνε τὰ νερά!

Ὁ σύζυγος πού δὲν ἀκολουθοῦσε τὸ Παλαιόν, ὁμολόγησε τὸ Θαῦμα καὶ ὑποσχέθηκε νὰ ἑορτάζει τὸν Ἅγιο Μηνᾶ κι αὐτὸς μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Ἐορτολόγιο!

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 70ὸν Τεύχος 1019 Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2020. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδης Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποίησης: † Ὁ Γαρδικίου Κλήμης. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγιάννης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικὸν ἔτησι 15 εὐρώ, Ἐξωτερικὸν 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA